

гари, доказватъ, че неговата важностъ се припознава не само вънъ отъ отечеството ни, но и по насъ. И азъ бихъ желалъ да се възползувамъ отъ това настроение, додѣто то още не е охладнѣло; азъ бихъ желалъ да втѣлпя въ умоветъ на всички ония наши съотечественици, които разбиратъ значението на подобни питания, че е желателно, че е нужно да се помжчатъ и тѣ да ги освѣтятъ, до колко имъ иде отръжи, да се погрижатъ и тѣ да понапишатъ нѣщо, било върху задругата, било върху задружното работене, щомъ тия интересни економически форми съществуватъ въ околията, въ която тѣ живѣятъ. Огъ устнитъ и писмени съобщения, които азъ получихъ върху тия въпроси, излиза, че задружното владѣне и работене сж тѣй разпространени по насъ, щото не е възможно едно лице само да ги изучи и опише, въ кратко врѣме, толкозъ по-вече, че изучването трѣбва да става на мѣстото, за да не се вмѣкватъ погрѣшки. За това азъ правя въззвание на всички наши сънародници съ образование и добра воля, и ги моля да не отказватъ своето съдѣйствие, щомъ иматъ възможностъ да изучатъ въ мѣстото, дѣто живѣятъ, нѣкой видъ задружно владѣне или работене. Нека изучи и опише, кой каквото може и както може, и нека изпрати резултата на своя трудъ до редакцията на Периодическо списание или до мене. Тѣй изпратенитъ съобщения, които прѣдставляватъ какъвъ-годѣ интересъ, ще се обнародватъ незабавно — непромѣнени или съ дребни поправки — въ страницитъ на поменатото списание.

По-горѣ забѣлѣжихъ, че споредъ добититъ ми свѣдѣния,

България. Но то е извѣстно поне на образованитъ. Освѣнъ това прилагателното му, задруженъ, е познато на цѣлия народъ, и не само въ значението му съединенъ, но въ смисълъта на членъ на една задруга. Оня, който се съмнѣва въ това, може да прочете интересната пѣсенъ, Лазаръ и Петкана (въ Читанката за трети класъ на г. Ат. Т. Илиева, стр. 188) и ще намѣри стиха :

Ние сми братъа задружни,

а по-надолу и двоестишието :

Не ли сми братъа задружни,

Деветъ сми кжщи правили.

Кой знае, дали съ малко повече дирене, и самата дума задруга нѣма да се намѣри между селянитъ въ България. Г. д-ръ Краусъ я билъ намѣрилъ въ Босна, при всичкитъ увѣрения на г. Богишича, че тя не се чува никждъ у сърбо-хърватитъ.